

Παράλληλο κείμενο

Το παρακάτω απόσπασμα από το ποίημα «Επιτάφιος» (ebooks.edu) του Γ. Ρίτσου είναι εμπνευσμένο από τον θρήνο μιας μάνας η οποία έχασε το παιδί της την Πρωτομαγιά του 1936 σε διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη. Να το συγκρίνετε με τον θρήνο της Ανδρομάχης.

Γιε μου, σπλάχνο των σπλάχνων μου, καρδούλα της καρδιάς μου,
πουλάκι της φτωχειάς αυλής, ανθέ της ερημιάς μου,
Πώς κλείσαν τα ματάκια σου και δε θωρείς που κλαίω
και δε σαλεύεις, δε γροικάς τα που πικρά σου λέω;
Γιόκα μου, εσύ που γιάτρευες κάθε παράπονό μου,
που μάντευες τί πέρναγε κάτου απ' το τσίνορό μου,
Τώρα δε με παρηγοράς και δε μου βγάζεις άχνα
και δε μαντεύεις τις πληγές που τρώνε μου τα σπλάχνα;
Πουλί μου, εσύ που μου 'φερνες νεράκι στην παλάμη
πώς δε θωρείς που δέρνουμαι και τρέμω σαν καλάμι;
Στη στράτα εδώ καταμεσίς τ' άσπρα μαλλιά μου λύνω
και σου σκεπάζω της μορφής το μαραμένο κρίνο.
Φιλώ το παγωμένο σου χειλάκι που σωπαίνει
κ' είναι σα να μου θύμωσε και σφαλιγμένο μένει.
Δε μου μιλείς κ' η δόλια εγώ τον κόρφο, δες, ανοίγω
και στα βυζιά που βύζαξες τα νύχια, γιε μου, μπήγω.

Τίτλος: Παράλληλο κείμενο

Έκδοση: 1.0

Συντ. ανάπτυξης & σχεδιασμού: **Κέλλυ Σαρρή Πασχαλίδη**

Δημιουργία: **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ**